

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כשעושים חשבון-צדק בסיומו של השבוע הראשון לעבודה בעולם, ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו - צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה

ראה עמוד 56

ערב שבת קודש פ' נה, ה' מ"ח
ה' תהא שנת סגולות גדולות

תל"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה

אנטיאן

נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

עכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו! / משיחת ש"פ נח ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

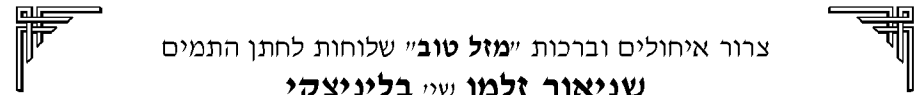
יהודי צריך לעשות כל התלוי בו לזרז את סיום ה"מבול" / פרשת השבוע באור הגאולה

11 "בזכות נשים צדקניות"

נשי ישראל מעמידות צבאות ה' שילכו ביחד עם משיח / תפקיד הנשים בהבאת הגאולה

14 כתי"ק - פרסום ראשון

היכן מספר הכתוב בשבחם של האבות? / ב' צילומים ממענות הרבי לשאלות המניחים

מתומכי ומסייעי מערכת "יחי המלך" בארץ הקודש

לרגל בואו בקשרי השידוכין עב"ג תחי' בשעה טובה ומוצלחת

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, ויקימו בית חב"ד אמיתי כרצון ולח"י כ"ק אד"ש מה"מ, ויזכו תיכף ומיד לקבל פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו בפוי"מ בגאולה האמיתית השלימה

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית-שמואל, מיקוד 26109 • טלפקס: 871-5770 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

ב) בשיחת ש"פ האזינו ה'תשכ"ז* - בענין פירוש רש"י הקשור גם לפרשתנו (נדפסה בלקו"ש ח"ט ע' 339 ואילך - המענה שולב שם בהע' 5)

להלן פענוח המענה בהקדים הסבר קצר על תוכן השאלה:

על שאלת המניחים מדוע משנה רש"י בלשונו בפ' האזינו (לב, מח) בענין "בעצם היום הזה" וכותב אודות הנאמר בפרשתנו (ז, יג) "בעצם היום הזה בא נח וגו'": "לפי שהיו בני דורו אומרים, בכך וכך אם אנו מרגישים בו אין אנו מניחין אותו ליכנס בתיבה, ולא עוד, אלא אנו נוטלין כשילין וקרדומות ומבקעין את התיבה, אמר הקב"ה, הריני מכניסו בחצי היום וכל מי שיש בידו כח למחות יבוא וימחה", משא"כ בהמשך פירושו אודות הנאמר ביציאת מצרים (בא יב, נא) "בעצם היום הזה הוציא גו'" אומר רש"י הלשון "וכל מי שיש בו כח למחות יבוא וימחה".

וענה כ"ק אד"ש מה"מ: באם יש בו כח אבל ידו חלושה - לא יוכל לבקע התיבה (כמפורש ברש"י).

(* צילומים נוספים ממענה כ"ק אד"ש מה"מ על שאלות המניחים בשיחה זו, נדפסו ב"יחי המלך": גליון ערה ע' 15, תלא ע' 15.

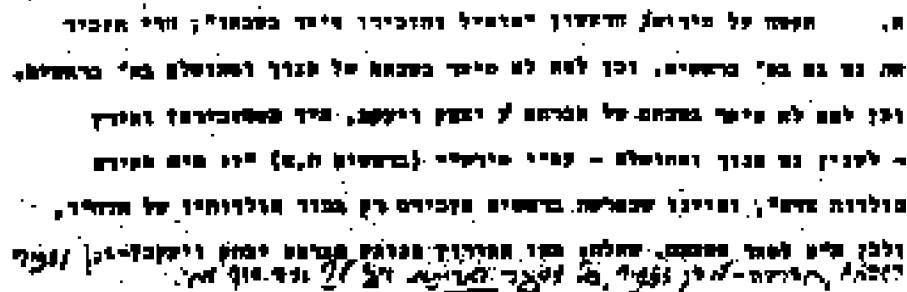
מוקדש לעילוי נשמת יגון ע"ה בן - יבלחט"א - אברהם אלעל - נפטר ביזם כ"ט ניסן ה'תשס"א
יה"ד שתיכף ומיד יקוים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

היכן מספר הכתוב בשבחים של אברהם יצחק ויעקב?

בקשר עם פ' השבוע, הבאנו ב' צילומים (מוקטנים) ממענות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לשאלות המניחים בביאור פרש"י בפרשתנו:

(א) בשיחת ש"פ נח ה'תשכ"ז

(נדפסה בלקו"ש ח"ה ע' 36 ואילך - המענה שולב שם בהע' 14)

להלן פענוח המענה (בא בהדגשה):

על שאלת המניחים מדוע לא מזכיר הכתוב בשבחים של אברהם יצחק ויעקב מיד כשמזכירם, כמו נח ש"הואיל והזכירו סיפר בשבחיו", ענה כ"ק אד"ש מה"מ:

- שכן מזכיר בשבחים, ואדרבה - לא רק מזכיר, כ"א מספר באריכות מפ' לך ועד סוף ויחי.

המשך בעמוד הבא

עכשיו אין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו!

העבודה דכללות בני"י במשך כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה - נסתיימה ונשלמה • מסקנת החשבון-צדק שעושים בימינו אלו, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש! • גם אם חסר בעבודתו של הפרט . . . ה"ז ענין פרטי שודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמר ושלימות "מעשינו ועבודתינו" דכלל ישראל • קטעים משיחת ש"פ נח, ד' מר-חשון ה'תשנ"ב - מוגה

והדגשה יתירה [.] בנוגע לחשבון-צדק בשבת פרשת נח בשנה זו:

ובהקדמה - שכיון שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם צחצוח הכפותרים, ועומדים מוכנים ("עמדו הכן כולכם") לקבל פני משיח צדקנו, הרי, מסקנת החשבון-צדק (חשבון-צדק דייקא, חשבון אמיתי) שעושים בימינו אלו, היא, שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

ובפרטיות יותר:

גם כשידע איניש בנפשי' מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון, אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, כי, העבודה דכללות בני"י במשך

כל הדורות שצריכה להיות בזמן הגלות כדי לבוא להשלימות דהגאולה (שתלוי' "במעשינו ועבודתינו (ד)כל זמן משך הגלות"1) - נסתיימה ונשלמה, ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה, ולכן, גם אם חסר בעבודתו של הפרט במשך הזמן שמתעכבת הגאולה מאיזו סיבה שתהי', ה"ז ענין פרטי שודאי צריך לתקנו ולהשלימו, אבל, אין זה גורע ח"ו בגמר ושלימות "מעשינו ועבודתינו" דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה, וכיון שכן, גם התיקון והשלימות דהפרט היא בנקל יותר, ומתוך שמחה, בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה.

ובסגנון אחר: כללות בני"י שהם "קומה אחת שלימה"2 נמצאים במעמד ומצב דאדם

(1) תניא רפ"ז.

(2) לקו"ת ר"פ נצבים. ובכ"מ.

שלם בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, הן ברוחניות (רמ"ח מ"ע ושס"ה מל"ת) והן בגשמיות, והחסרון דהפרט הוא כמו מיחוש או חולי קל וחיצוני באבר פרטי שתיקונו ע"י רפואה קלה ומהירה, כמ"ש³ "ורפא ירפא", "שניתנה רשות (וכח) לרפוא לרפאות"⁴, כולל ובמיוחד הרפואה שע"י התשובה ("גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם"⁵), ועד לשלימות הרפואה שהיא (לא רק מכאן ולהבא, אלא) עוקרת את החולי **מלמפרע**⁶.

ואם הדברים אמורים בזמנו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין, על אחת כמה וכמה לאחר שיעברו כמה עשיריות שנים, יותר מארבעים שנה ש'נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁷.

ועאכו"כ בשנה זו – ה'תשנ"ב – שהר"ת שלה (לאחרי ובהוספה לשנה שלפני, ה'תנש"א, ה' תהא שנת נפלאות אראנו) "הי תהא שנת נפלאות בה", ו"נפלאות בכל", "בכל מכל כל"⁸ (בגמטריא "קבץ"⁹), שכולל כל הענינים כולם¹⁰ (נוסף לכך שהאות ב' היא אות השימוש לכל הענינים), ולכל לראש ובעיקר ה"נפלאות" דהגאולה האמיתית והשלימה, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹¹.

- (3) משפטים כא, יט.
- (4) ברכות ס' סע"א. וש"נ.
- (5) יומא פו, סע"א.
- (6) ראה צפע"נ לרמב"ם הל' תשובה פ"ב ה"ב. ועוד.
- (7) תבוא כט, ג.
- (8) ראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.
- (9) ראה חידושי חת"ס שם.
- (10) כולל גם הפיכת הענינים הבלתי-רצויים שנרמזים בתיבת "כל" (ראה המשך תער"ב ח"א פ"צ) – ע"י (החשבון-צדק וה)תשובה.
- (11) מיכה ז, טו.

ובפרט לאחר שכבר נשלם החודש הראשון של השנה, "תשרי", אותיות "רשית"¹², שכולל כל השנה כולה, ועומדים ביום השבת הראשון לשלימות העבודה בעולם, שבו מודגש כללות ענין השבת שקשור עם ענין הגאולה, ובפרט יום השבת לאחר חצות, הזמן דסעודה שלישית הקשורה עם יעקב, שלישי שבאבות, כנגד גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי¹³ ("ביום השלישי יקימנו ונח"י לפניו"¹⁴), ומתכוננים להקריאה בתורה: "לך לך גו' אל הארץ אשר אראך", ציווי ונתינת-כח לכאו"א מישאל ולכלל ישראל (ע"י אברהם, היהודי הראשון, "אחד ה' אברהם"¹⁵) ללכת מהגלות אל הגאולה, ובאופן של הליכה כפולה ("לך לך"¹⁶) שרומז גם על מהירות ההליכה, שהשלימות בזה היא באופן ד"ארו"¹⁷ עם ענני שמיא"¹⁸ – הרי בודאי ובודאי שכבר כלו כל הקיצין, וכבר עשו תשובה, ועכשיו אין הדבר **תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו!**

[. . .] עפ"ז מובן, שכשעושים חשבון-צדק בסימו של השבוע הראשון לעבודה בעולם

- (12) בעה"ט עקב יא, יב.
- (13) ראה לקו"ש חט"ו ע' 231. וש"נ.
- (14) הושע ו, ב ובמפרשים.
- (15) יחזקאל לג, כד.
- (16) להעיר מהשייכות דכפל לגאולה, כדרשת הז"ל ("יל"ש ר"פ לך לך. ועוד) "חמש אותיות נכפלו וכולן לשון גאולה" (וראה ד"ה לך לך תרכ"ז. תר"ל. ועוד) – ועפ"ז י"ל שגם הכפל ד"נח נח" (ששייך גם להכפל דשבת [. . .]) רומז על הגאולה.
- (17) דניאל ז, יג.
- (18) ויש לבאר הדיוק ד"ענני שמיא" – שאף שהעננים באים **מן הארץ** ("ואד יעלה מן הארץ"), מ"מ נעשים "ענני שמיא", ע"ד ובדוגמת ענין הקשת, שנעשה מהשתקפות קרני השמש בעננים (כנ"ל ס"ד). – ולהעיר מהשייכות ד"קשת" להגאולה, כדאיאת בזהר (פרשתינו עב, ב) "כד יפקון ישראל מן גלותא זמינא האי קשת

נשים ובנות אחרות – בהפצת היהדות בכלל והפצת המעיינות חוצה [כולל הענין דלהקהיל קהילות דנשים בכל שבת ללמוד תורה⁷, ולנהל "מסיבות שבת" עבור ילדות וכיו"ב], והם (נשי ובנות ישראל) מנצלים בזה תכונותיהן וכשרונותיהן המיוחדות (כמו חוש הציור, שבזה נוגע במיוחד רגש, שישנו לפעמים יותר אצל נשים ובנות], ובכללות – עדינותן והנהגה פנימה – להוסיף בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה.

ויה"ר שע"י ההוספה בעבודת נשי ובנות ישראל שבדורנו – תבוא כבר הגאולה האמיתית והשלימה, שבאה בזכות נשים צדקניות שבדורנו זה (דור האחרון בגלות), שהוא גלגול מדור יוצאי מצרים⁸, שבזכות נשים צדקניות באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים⁹, ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹⁰, ובאופן ד"אראנו" דוקא,

כפי שהולכים לקרוא עתה "לך לך מארץ גו' אל הארץ אשר אראך"¹¹, ואח"כ – בפרשה שלאח"ז – "וירא אליו ה'"¹², וכידוע הסיפור¹³ שכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע בהיותו ילד בכה ושאל אצל זקנו, הצמח צדק, מדוע ה' לא נראה אליו? – יקויים אצל כאו"א, "נער ישראל ואוהבהו"¹⁴, "וירא אליו ה'",

ועד להשלימות בזה – "והיו עיניך רואות את מוריד"¹⁵, בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ נח, ב' דר"ח מרחשון ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית)

(7) יל"ש ר"פ ויקהל. וראה תו"ש עה"פ (אות ה) וש"נ. והובא להלכה בשו"ע אדה"ז ס"ג. וראה בארוכה קונטרס משיחת ש"פ נח אשתקד.	(11) ר"פ לך לך.
(8) שער הגלגולים הקדמה כ. ל"ת וס' הליקוטים עה"פ שמות ג, ד.	(12) ר"פ וירא.
(9) סוטה יא, ב. במדב"ר פ"ג, ו.	(13) שיחת ש"פ וירא כ"ף מרחשון תרצ"ג. "היום יום" ט חשון. וראה לקו"ש ח"כ ע' 61 ואילך. וש"נ.
(10) מיכה ז, טו.	(14) הושע יא, א. וראה לקו"ש ח"א ע' 20. וש"נ.
	(15) ישע"י ל, כ. וראה תניא פל"ז.

המדור מוקדש לע"נ האשה מרת **רבקה** בת הרה"ת ר' **צבי** ע"ה – נלב"ע ביום כ"ט תמוז ה'תשס"ב יה"ר שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שובני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש נדבת בני: הרה"ת ר' **שמואל** שי' והרה"ת ר' **יעקב** שי' **שפריצער**

ואז יהי גם הענין ד"שלימות הארץ" בתכלית השלימות – "הרחיבי מקום אהלך", "כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך" (ובודאי שלא מוותרים ח"ו על שטחים השייכים לארץ ישראל, גם כאשר נמצאים בזמן הגלות).

וכל זה תלוי במיוחד בעבודתן ופעולתן של נשי ישראל – כמבואר בכתבי האריז"ל שהדור של הגאולה העתידה הוא אותו דור שיצא ממצרים, ולכן, כשם שהגאולה דיציאת מצרים היתה בזכות נשים צדקניות שהיו באותו הדור, שהן העמידו את "צבאות השם" (ילדי ישראל) שהלכו יחד עם משה רבינו, כמו כן תהי הגאולה העתידה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו, דרא דעקבתא דמשיחא, שהן מעמידות את "צבאות השם" (ילדי ישראל) שילכו ביחד עם משיח צדקנו – אשר יבוא בקרוב ממש, ויפנה לכל אחד ואחת מההורים, ויאמר: הרהרני נא את ה"גידולים שגדלתם"!

ואז יוצאים כל בני ישראל מהגלות, "בנערנו ובזקנינו ובבנותינו", והולכים ביחד עם משיח צדקנו לארצנו הקדושה, ובאופן ד"שמחת עולם על ראשם". (משיחת ב' ד"ח מר-חשון, לנשי ובנות חב"ד, ה'תשמ"ג – בלתי מוגה)

ביצד נשי ישראל יוצאות להפיץ המעיינות

בבואנו עתה מחודש תשרי, "המרובה במועדות"¹, ונכנסים לעבודה הרגילה דכל השנה, איש תחת גפנו ותחת תאנתו² – צ"ל אצל כל יהודי "צא מן התיבה" (היציאה מתיבות התורה והתפלה)³ לבכל דרכיך דעהו⁴, ע"ד היציאה מחודש תשרי⁵, ולצאת להתעסק בעבודה ד"פרו ורבו גו", עד "וכבשוה" – לעשות דירה לו ית' בתחתונים, וישנו הכח ע"ז – הברכה והציזיון – מהקב"ה.

וזהו עבודה עבור כאו"א, אנשים ונשים, כ"א לפי אופן ודרך עבודתו – איש (גם) באופן ד"דרכו לכבוש", ואשה – באופן ד"כבודה בת מלך פנימה".

ונוסף על העבודה דנשי ובנות ישראל בביתה פנימה, רואים שבדורות האחרונים במיוחד – ניתוסף אצלן גם העבודה מחוץ לביתן⁶ – אבל גם באופן ד"כבודה בת מלך פנימה" – עם

בשנת ה'תשנ"ב, "הי' תהא שנת נפלאות בה", ובאים למסקנא שאין הדבר תלוי אלא במשיח צדקנו עצמו (כנ"ל [ו.]). – צריך הדבר להתבטא בתוספת זהירות והידור בקידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא, "דוד מלך ישראל חי וקיים".

ובפרטיות יותר:

לכל לראש – להזהר ולהשתדל יותר בקידוש לבנה, בבגדים חשובים ונאים, ברחוב וברוב עם הדרת מלך¹⁹, גם באותם מקומות שעד עתה לא הקפידו על זה (לפי שדרים בין הגויים²⁰), כולל גם הזהירות בנוגע להזמן דקידוש לבנה – שמצינו בזה חילוקי מנהגים: אחר ג' ימים למולד²¹, אחר ז' ימים למולד²², ובמוצאי שבת²³, "אם ליל מוצאי שבת הוא

לא תקשטא . . . בגוני נהירין* . . . וכדין צפי ל' למשיח, מלך, דכתיב וראית' לזכור ברית עולם . . . ידבר קב"ה להאי ברית דאיהו בגלותא ויקים לה מעפרא, הה"ד ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם**" (וראה ד"ה את קשתי ננתי בענן תרנ"ד).

(19 פרטי הדינים דקידוש לבנה – ראה בטושו"ע או"ח סתכ"ו, ובנ"כ שם.

(20 ראה מג"א שם סק"ד.

(21 ראה ט"ז שם סק"ג.

(22 שו"ע שם ס"ד. ובסידור אדה": "עפ"י הקבלה אין לקדש הלבנה עד אחר ז' ימים למולד" (וראה בארוכה הגהות כ"ק אדנ"ע (בסידור תורה אור רמה, א-ב. ובסידור עם דא"ח שכא, א-ב). שער הכולל פל"ג ס"ב. וש"נ). (23 שו"ע שם ס"ב.

(* ומ"ש "לדרת עולם", נכתב חסר, שיש דורות שלא הוצרכו לאת לפי שצדיקים גמורים היו" (פרשי" ט, יב) – קאי על קשת ע"ד הרגיל שהיא סימן ש"לא יהי עוד מבול" – (כפשטות הכתוב). ובלשו"ן הוהר דאתחזי"א בגווי"ן חסוכין מתחזיא לדוכתא דלא ייתו מבול".

(** ומסיים, "ודא הוא דכתיב (בהפסרה דפרשת נח) אשר נשבעתי מעבר נח נח עוד על הארץ כן נשבעתי מקצוף עליך ומגער בך".

קודם ל' בחודש . . . אבל אם הוא אח"כ²⁴ אין ממתנים עד מוצאי שבת, שמא יהיו ב' לילות או ג' או ד' ענינים ולא יראו הלבנה ויעבור הזמן²⁵, ובפרט במדינות שרגיל יותר שהשמים מכוסים בעננים, ובפרט בימות החורף²⁶ – ונהרא נהרא ופשטי, ובכל מקום ומקום לפי ענינו (ובמקום שיש שאלה וספק יעשו כהוראת רב מורה-הוראה שעל אתר).

ועוד ועיקר – קידוש לבנה מתוך כוונה מיוחדת למהר ולרוץ ולפעול תיכף ומיד ביאת דוד מלכא משיחא, ע"י ההוספה בדרישה ובקשה על הגאולה, כסיום וחותם קידוש לבנה: "ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן".

ויה"ר שעוד לפני קידוש הלבנה דחודש מרחשון – ובפרט בשנה זו שכיון שחשון וכסלו שניהם מלאים, ישנם שלשה חדשים שלמים (תשרי חשון כסלו) בהמשך אחד, שע"ז נעשית "חזקה" בהתחלת השנה על שלימות החדשים, שרומזת על השלימות דבנ"י ש"עתידים להתחדש כמותה" – "יתקיים בנו מקרא שכתוב ובקשו את ה' אלקיהם ואת דוד מלכם אמן", ביאת דוד מלכא משיחא תיכף ומיד ממש.

ובפשטות – שתיכף ומיד מתקיים הציזיון שקורין תיכף בזמן המנחה: "לך לך גו' אל

(24 כמו בחודש זה, שמוצאי שבת (שלאחר ז' ימים למולד*) הוא ביום י"א בחודש.

(25 רמ"א שם.

(26 ראה הגהות כ"ק אדנ"ע ושער הכולל שם, שמטעם זה לא הי' הצ"צ מקפיד (בימות החורף) להמתין עד אחר ז' ימים. אבל פשוט שחילוק בזה באם דרים במדינה ש(כו"כ מ)חדשי החורף אינם מעוננים.

(* אזיל אם אין מקפידים על זה ומברכים אחר ג' ימים (וראה גם הערה 26 יכולים לברך במוצאי שבת זה שהוא יום ד' בחודש.

נשי ישראל מעמידות צבאות ה' שילכו ביחד עם משיח צדקנו

ישנו ענין נוסף הקשור עם פ' נח – השייך במיוחד לנשי ישראל:

במדרש תנחומא ר"פ נח מדובר אודות ג' המצוות שנתחייבו נשי ישראל: נדה – טהרת המשפחה, חלה – כשרות האכילה ושת"י, והדלקת הנר – נרות שבת קודש ויו"ט.

ומבאר שם שעי"ז שכל אשה בישראל מקיים גם מצוות אלו – פועלת היא תיקון בעולם כולו, כלומר, שהיא מתקנת את הקלקול שנעשה בהתחלת הבריאה כו', ועל ידה נפעל הענין ד"עולם חדש ראה" [..].

וכל זה נפעל עי"ז שכל אשה בישראל מקיימת את ג' המצוות הנ"ל, וכמובן – את שאר כל המצוות שמחוייבת בהן, וכל זה נעשה מתוך חיות כו', באופן נעלה יותר מאשר קיום המצוות ע"י אנשים – ע"ד מארז"ל "בינה יתירה ניתנה באשה" (שלכן בת ישראל נעשית "בת-מצוה" בהיותה בגיל י"ב שנה, משא"כ בן ישראל – רק בהיותו בגיל י"ג שנה).

והנה כללות העבודה בכל ענינים אלו צריכה להעשות מתוך הרחבה – "הרחיבי מקום האלך", ועד לאופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה,

[וכמו כן בנוגע לענין דטהרת המשפחה – שאין מתחשבים עם מדידות והגבלות וחשבוניות בנוגע לקיום מצות "פרו ורבו", מתוך בטחון גמור בהקב"ה בד בבד עם המשכת הברכה בעצם לידתו של ילד יהודי נוסף, ימשיך גם ברכת פרנסה עבורו, ביחד עם תוספת ברכה עבור כל בני הבית, ההורים והזקנים, האחים והאחיות],

ועי"ז נעשים "כלים" ראויים ומתאימים לקבל את ברכותיו של הקב"ה באופן של הרחבה – "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

משיח צדקנו יפנה לכל אחד ואחת מזהזורים, ויאמר:

הראוני נא את היגדולים שגדלתם!

ויה"ר שכל אחת מכן תקיים את כל ההחלטות טובות בקשר לכל האמור לעיל, ותשפיע ברוח זו על כל חברותי (וכן אנשים – על חבריהם), ובאופן דמוסיף והולך ואור.

וכל מה שמוסיפים בזה יותר – כך ממחרים ומקדבים יותר את קיום היעוד "קץ שם לחושך", סיום חשכת הגלות, ותיכף ומיד זוכים לאתחלתא דגאולה – גאולה האמיתית ע"י משיח צדקנו, וביחד עם זה – שלימות הגאולה.

גם השלימות דקידוש לבנה באופן שמקבלים פני שכינה – "יראה אל אלקים בציון"³³, ויתירה מזה, "יראה גו' אל פני האדון הוי"³⁴, כולל גם היחוד דשם הוי' ושם אלקים שמודגש בקידוש לבנה [..]. "הוי' הוא האלקים", ובעילוי אחר עילוי, ז"פ "הוי' הוא האלקים" שאומרים בנעילת יוהכ"פ (לאחרי אמירת "שמע ישראל הוי' אלקינו הוי' אחד" פ"א, ו"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" ג"פ) – (כ"ק אדמו"ר שליט"א הכריז בניגון המקובל): "הוי' הוא האלקים, הוי' הוא האלקים, הוי' הוא האלקים, הוי' הוא האלקים, הוי' הוא האלקים, הוי' הוא האלקים, לשנה הבאה בירושלים!"

(33) תהלים פד, ח.

(34) משפטים כג, יז.

הארץ אשר אראך", לארצנו הקדושה, כיון ש"לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמוני וגו'"²⁷, ארץ עשר אומות²⁸, ובארצנו הקדושה עצמה – "הלוך ונסוע הנגבה"²⁹, "לצד ירושלים .. הר המורי"³⁰, ושם גופא – "אל מקום המזבח"³¹, ש"מקומו מכוון ביותר"³².

"ושם נעשה לפניך .. כמצוות רצונך", כולל

(27) בראשית טו, יח-יט.

(28) פרש"י עה"פ.

(29) בראשית יב, ט.

(30) פרש"י עה"פ.

(31) בראשית יג, ד.

(32) רמב"ם הל' ביהב"ח רפ"ב. – ושם: "והוא המקום שבנה בו נח כשיצא מן התיבה" (שבה מודגשת השייכות לפרשת נח).

בקשר עם סיום שיחה זו (דש"פ נח תשנ"ב), לפנינו קטע קצר מבטאון "בית חיינו" (גליון 110) המתאר את סיום השיחה (השלישית בהתוועדות):

לקראת סיום שיחה הג' האריך הרבי בענין התשובה שעל-ידה נעשה מהוי' – אלוקיך וע"ד שאומרים ביוהכ"פ ז' פעמים "הוי' הוא האלוקים", שלאחרי ההקדמה של "שמע ישראל" ו"ברוך שם" ג' פעמים, ממשיכים... [וכאן לפתע החל הרבי לומר בקול רם בניגון הידוע (של יוהכ"פ) עוד שש פעמים:] "הוי' הוא האלוקים". האחרון הי' בניגון המיוחד לסיום, ומיד אח"כ המשיך הרבי בקול רם יותר ובהכרזה: "לשנה הבאה בירושלים!" כשהוא מאריך בניגון תיבת "ירושלים"... זה הי' סיום השיחה, וכאן ענה הקהל הנפעם – "אמן" רוטט בקול רם, ופצח באופן ספונטני בשירת 'מארש נפוליון' המושר בסיום היום הקדוש... הרבי שתה מהיין, ועודד את השירה בחוזק ובאמצע עודד בב' ידיו הק' יחד!

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יוסף ארי' לב בן משה באר ע"ה ולעילוי נשמת אשתו מרת חשא בת נטע אורי ע"ה זיסק יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה וליכות כל משפחת זיסק שיחיו – לברכות עד בלי די

יהודי צריך לעשות כל התלוי בו כדי לזרז את סיום ה"מבול"

"ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה" (פרשתנו ח, ו)

ההוראה ממאורע זה:

גם כאשר נמצאים עדיין בזמן הגלות, במצב של מבול, לפני הגאולה – הנה כאשר ישנה קס"ד אצל יהודי שכבר הגיע הזמן דסיום המבול, וצריכים לצאת מן התיבה לעולם כפי שהוא במעמד ומצב ד"עולם חדש"¹, גאולה שאין אחרי גלות – צריך יהודי לעשות את כל התלוי בו כדי לברר זאת, לשלוח שלוחים – בעלי-חיים או בני-אדם, ושאר פעולות כיו"ב, כלומר, לעשות כל התלוי בו למהר ולזרז את הגאולה.

יהודי אינו יכול לשבת ולהמתין עד שהקב"ה יצוה עליו לצאת מהגלות אל הגאולה (מהמעמד ומצב שבתיה למעמד ומצב ד"עולם חדש"), ולכן, כאשר יש מקום לסברא וקס"ד שכבר הגיע הזמן לצאת מן הגלות אל הגאולה – אזי עושה את כל התלוי בו כדי למהר ולזרז את הגאולה!

ואף שהיציאה מהגלות אל הגאולה אינה יכולה להיות אלא ע"פ ציווי הקב"ה – מ"מ, כאשר הקב"ה רואה שיהודים משתוקקים וחפצים שהגאולה תהי' תיכף ומיד, "זוי וואנט משיח נאו", הרי זה גופא ממחר ומזרז את ציווי הקב"ה "צא מן התיבה"², לצאת מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

. ידועים אמנם דברי בעל הגאולה בג' תמוז, לפני הכנסו לקרון הרכבת המובילה לעיר גלותו³: "לא מרצוננו גלינו מא"י, ולא בכחותינו אנו נשוב לא"י, אבינו מלכנו ית' הגלנו כו' והוא ית' גאלנו כו"; אבל אעפ"כ, כאשר הקב"ה רואה שיהודים צועקים "זוי וואנט משיח נאו" – הרי זה גופא ממחר את פעולתו של הקב"ה להוציא את בני" מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

וכן תהי' לנו – שיוצאים מהמעמד ומצב דגלות, "צא מן התיבה", למעמד ומצב דגאולה שאין אחרי גלות, "עולם חדש ראה", ביחד עם קיום היעוד⁴ "תורה חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ חוקת, י' תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

(1) ב"ר פ"ל, ח. יל"ש נח רמז מט. (2) פרשתנו שם, טז. (3) לקו"ד ח"ד תשצב, א. סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב. תרפ"ז ע' קצו. (4) ויק"ר פי"ג, ג.

שזה שייך להקב"ה, בכ"ז נהי' יהודי שותף להקב"ה במעשה בראשית (כמ"ש בגמרא⁷ בנוגע להאומר ויכולו ביום השבת), במילא הוא נהי' שותף גם בהענין דגילוי דיבורו של הקב"ה במעשה בראשית – עי"ז שדיבורו של האדם הוא כראוי, הרי זה נהי' כלי ל"ונגלה גו' כי פי ה' דיבר".

ובפשוטות, שכאשר בני ישראל צועקים בדיבור "זוי וואנט משיח נאו", והקב"ה הרי בודאי חפץ בכך, אזי "מי מעכב"?! – "שאור שבעיסה"⁸! אבל ביום השבת מתבטלים הרי כל המנגדים כו' (כמו שאומרים ב"כגוונא"), במילא אפשר אז לפעול שיהי' "משיח נאו"! (תרגום חפשי משיחת ש"פ בראשית ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(7) שבת קיט, ב. שו"ע אדה"ז או"ח ר"ס רסח. (8) ברכות יז, רע"א. (9) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א. (10) כלשון תפלת מוסף. וראה תו"ח ויחי צה, א ואילך. המשך וככה תרל"ז פי"ז ואילך. (11) ראה רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"א ה"ט.

הנני חוזר ומדגיש כמה פעמים...

[. .] יש לעורר עוה"פ (כפי שאמרתי כמ"פ) שהרבנים צריכים לפרסם הפסק-דין ש"כלו כל הקיצין", ובנוגע לתשובה (כהמשך דברי הגמרא "ואין הדבר תלוי אלא בתשובה") – כבר עשו תשובה (כפי שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר כמ"פ שכבר עשו תשובה, וכבר השלימו כל עניני העבודה) ועתה נשאר רק הענין דגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש.

[. .] אין מה לחכות יותר, כיון שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו – "אין הדבר תלוי אלא בתשובה" הי' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בביאת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקנו!...

[. .] כפי שהנני חוזר ומדגיש כמ"פ שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכאו"א מישראל שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר!...

(מלוקט מדברי כ"ק אד"ש בעת ביקור הרבנים הראשיים, אור לו' מרחשון ה'תשנ"ב - מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת רוזה בת ר' יצחק מאיר ע"ה מיידנצ'יק נלב"ע ביום ו', ערב שבת קודש פ' ויגש – אחר תצות היום – ה'תשס"ב יחד' שיקיים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש

יש להשתדל לעצור את הדבר

בתקופה האחרונה מתרחשים מאורעות שאין עליהם כל ביאור בדרך הטבע. ובב' הקוין – מעולם לא שיערו שאצל פלוני בן פלוני ישנם תכונות טובות כל כך, ומעולם לא שיערו שאצל פלוני בן פלוני ישנם תכונות כאלו שהם באופן הפכי!

ובכן, הביאור היחידי שמצאתי לעת-עתה בענין זה, הוא – שדבר זה הוא א' הסימנים דביאת משיח (ובפרט כאשר מחפשים סימנים כאלו):

בסוף דניאל¹ ישנו פסוק המתאר את הזמן שלפני ביאת המשיח – שאז "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים גו", ובנדוד²: כל זמן שישנו מצב של ערבוביא – הרי יתכן שיהי' אצל מישוהו טוב או הפכו באופן של העלם. אמנם, כשמתקרבים לזמן דביאת משיח – אזי מתבררים ומתלבנים כל הענינים, ובמילא, מתגלה הענין הטוב אצל פלוני בן פלוני, והפכו – אצל פלוני בן פלוני, וכל זה – בגלוי וברבים כו', ואין כאן המקום להאריך בזה.

– בעצם, הי' מספיק כבר בסימנים שנתבארו בסוף מסכת סוטה³ ובמסכת סנהדרין³, מבלי שיצטרכו בסימנים נוספים... אמנם, כאשר הקב"ה רואה שנמצאים בגלות ואעפ"כ ישנים שינה עריבה... ("מ'שלאפט געשמאקערהייט") הרי זו הוכחה שיש צורך ב"סימן" נוסף.

וכן, הי' גם סימן נוסף – שנתגלה דבר טוב שמעולם לא שיערו! אמנם, כאשר גם סימן זה לא הועיל – הי' סימן הפכי!!

וכאמור זהו הביאור היחידי בנוגע למאורעות אלו – בה בשעה שאף אחד (לא אני ולא מישוהו אחר) לא הי' יכול לשער אודות הטוב אצל פלוני והפכו אצל פלוני.

ובנוגע לפועל:

יש להשתדל לעצור את הדבר. ובכן, מה שאנכי יכול לעשות בענין זה, ומה שכאו"א יכול לעשות בענין זה הוא – לפרסם (בפה או בכתיבה) את דבריהם של גדולי ישראל אודות הקיווי הצפי' והדרישה לביאת משיח צדקנו,

כולל – פס"ד הרמב"ם בסיום וחותם ספרו: "באותו הזמן... יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם, שנאמר⁴ כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים", אשר, גם ענין זה הוא חלק מספר של "הלכות הלכות", ותוכן ההלכה – שההכנה לדבר ומעין זה צריך להיות כבר ב"עקבות משיחא", ע"ה העבודה דהפצת המעיינות חוצה, היינו, שה"מעיינות" עצמם באים באופן של הפצה, גם במקום ה"חוצה", שהרי צריכים כבר לפעול ביאת משיח כפשוטו!!

(משיחת ליל ג' פ' לך לך, ז' מר-חשוון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

סיפור ולקחו

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. הרי רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה [.], ובכן מצינו סיפור שאירע עם הצמח צדק ואדמו"ר המהר"ש בנוגע לענין הגאולה:

אדמו"ר המהר"ש¹ נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו: היכן קיום ה"קץ" שנאמר על השנה היא (תר"ח²)? השיב לו הצמח צדק שהדפיסו (באותה שנה) את הלוקטי-תורה (שזהו גילוי משיח). ועל-כך אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש: אבל רוצים את משיח כפשוטו²!

רואים מכאן, איך שהצמח צדק אשר הי' הנשיא [בדורן] דיבר לפי דרגתו הוא (ולכן אמר שנדפס הלוקו"ת), וביחד עם זה רצה שתהי' דוקא אתערותא דלתתא מצד וע"פ דרגת המטה (שרוצים את משיח כפשוטו), ושדוקא זה יפעל את הענין.

ב. מדוע מספרים לנו מעשה זה?

בכדי ללמד כאו"א, שבכדי לעורר אתערותא דלתתא הנ"ל אצל הנשיא בפועל (הצ"צ), אין זקוקים בשביל זה לנשיא בכח דוקא (הרבי מהר"ש), אלא כאו"א, אפילו איש פשוט ביותר, יכול וצריך לעורר אתערותא דלתתא שתפעול ענין למעלה.

ג. נשאלת השאלה הידועה: היכן זה מובא בנגלה?

והמענה הוא בפשטות – בענין התפלה: ישנה מצות עשה בתורה³ שכאשר ליהודי ישנם צרכים בבני חיי ומזוני וכיו"ב, עליו להתפלל ולבקש זאת מהקב"ה בדיבור.

ולכאורה, למעלה הרי הכל גלוי וידוע, עאכו"כ צרכיו של כל יהודי, ועאכו"כ צרכיו של איש פשוט שיש לו אמונה פשוטה ושלימה בהקב"ה ופשיטותו קשורה עם פשיטות העצמות⁴ – ומדוע א"כ צריכים שהוא יאמר זאת בתפלתו בדיבור דוקא?

והביאור בזה: הקב"ה חפץ באתעדל"ת שתבוא מצד המטה, ודוקא בדיבור. ואע"פ שעיקר התפלה היא בלב⁵, אעפ"כ זה צריך לבוא גם בדיבור, ודוקא זה מעורר את ההמשכה מלמעלה.

וזוהו כל ענין התפלה, שכל מה שיהודי צריך, כולל הענינים הכי עיקריים, שאלו הם עיקר הבקשות שבתפלת העמידה, עליו להמשיכם מלמעלה ע"י הדיבור שלו.

ד. [.]. ויה"ד שע"י הדיבור הראוי של בני ישראל, שהם מביעים זאת בגלוי – יתגלה דיבורו של הקב"ה בכל העולם, "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבור"⁶, שאע"פ

1) לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. ח"י"ח ס"ע 490 ואילך.

2) ראה גם סה"ש תורת שלום ע' 237. אג"ק אדמו"ר

מהורי"צ ח"א ע' תפה.

2*) וראה לקו"ש שם: "מען דארף האבן משיח'ן

למטה מעשרה טפחים".

3) רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"א-ב. ועוד.

4) לקו"ד ח"ג תצא, ב. ח"ד תקעה, ב. ועוד.

5) ראה תענית ב, סע"ב.

6) ישעי' מ, ה.

3) צז, א.

4) ישעי' יא, ט.

1) יב, י.

2) מט, ב.